

Shalom!

Avraham - father of our faith (Romans 4). We all descended from Noah, who walked with Elohim, but it is Avraham who is considered to be the father of our faith. It is worth noting that YHWH did not instantly start out His relationship with Avram with a covenant. It would take many, many years and many life experiences before Avram was ready for such a commitment. Along the way Avram would have to leave what was familiar and comfortable. Interestingly, I know that some of you are being called away from where you feel secure. You have a restless feeling, yet you know not where you are headed. You are waiting for the promises. Welcome to the family of Avraham. Here is what the Bible has to say about his offspring:

*Romans 4:18 **Who against hope believed in hope, that he (Avraham) might become the father of many nations, according to that which was spoken, So shall your offspring be.***

The Torah only tells us about 8 encounters that Avram/Avraham had with YHWH. In the first encounter he received many beautiful promises:

Bereshith 12:1 Now YHWH had said to Avram: "Get out of your country, From your family And from your father's house, To a land that I will show you. 2 I will make you a great nation; I will bless you And make your name great; And you shall be a blessing. 3 I will bless those who bless you, And I will curse him who curses you; And in you all the families of the earth shall be blessed."

His call was not to become part of something, but to remove himself from the idolatrous web he was entangled in. Later Yehoshua speaks of Avraham's family:

*Joshua 24:2 And Yehoshua said to all the people, "Thus says YHWH Elohim of Israel: 'Your fathers, including **Terah, the father** of Avraham and the **father of Nahor**, dwelt on the other side of the River in old times; and **they served other gods.***

The Voice with which YHWH spoke to Avram was the most beautiful he had ever heard. He did not completely understand what was being promised, but he believed this destiny was certain. So off he goes and in the Land of Canaan, he has his second encounter:

Shalom!

Avraham - vader van ons geloof (Romeinen 4). We stammen allemaal af van Noach, die met God wandelde, maar Avraham is degene, die als de vader van ons geloof wordt beschouwd. Het is opmerkelijk dat JHWH niet meteen Zijn relatie met Avram met een verbond startte. Het zou pas na vele jaren en vele ervaringen zijn dat Avram voor een dergelijke verbintenis klaar was. Op die weg zou Avram moeten achterlaten wat vertrouwd was en goed voelde. Ik weet dat sommigen van jullie weggeroepen worden uit de buurt waar jullie zich veilig voelen. Je hebt een onrustig gevoel, maar je weet niet waar je naar onderweg bent. Je wacht op de beloften. Welkom bij de familie van Avraham. Hier volgt wat de Bijbel over zijn nakomelingen te zeggen heeft:

*Romeinen 4:18 **Hij heeft tegen hoop op hoop geloofd, en is zo geworden een vader van vele volkeren, overeenkomstig wat gezegd is: 'zó zal je zaad zijn' (Naardense, Gen. 17,17).***

De Tora spreekt slechts van zo'n 8 ontmoetingen die Avram/Avraham met YHWH had. In de eerste ontmoeting ontving hij vele mooie beloften:

Genesis 12:1 Dan zegt de Ene tot Abram: ga, jij, weg uit je land, uit je geboorteland en uit het huis van je vader, naar het land dat ik je zal doen zien; 2 ik zal je maken tot een groot volk, ik zal je zegenen, ik zal groot maken jouw naam; word een zegen! 3 ik zal zegenen wie jou zegenen en wie jou verwenst zal ik vervloeken; door jou zullen gezegend zijn alle families op de –rode – grond!

Zijn roeping was om geen deel van iets te worden, maar om zich van het afgodische web los te maken waarin hij verstrikt was. Later spreekt Yehoshua van Avraham's familie.:

*Jozua 24:2 Dan zegt Jozua tot heel de gemeente: zo heeft gezegd de Ene, Israëls God: aan de overzij van de Rivier hebben, een eeuwigheid terug, uw vaders gezeten: **Terach, de vader** van Abraham en **de vader van Nachor**, en **dienden andere goden**;*

De Stem waarmee JHWH tot Avram sprak was de mooiste die hij ooit had gehoord. Hij begreep niet volledig wat beloofd werd, maar hij geloofde dat deze bestemming zeker was. Dus vanaf daar gaat hij en in het land Kanaän heeft hij zijn tweede ontmoeting:

*Bereshith 12:5 Then Avram took Sarai his wife and Lot his brother's son, and all their possessions that they had gathered, and the people whom they had acquired in Haran, and they departed to go to the land of Canaan. So they came to the land of Canaan. 6 Avram passed through the land to the place of Shechem, as far as the terebinth tree of Moreh. And the Canaanites were then in the land. 7 Then YHWH appeared to Avram and said, "**To your descendants I will give this land.**"*

The first promise from 12:1 has now been fulfilled (**to a Land I will show you**). Plus the promise is expanded to include Avram's descendants. But what is extraordinary is the way this **Promised Land** is presented to Avram:

*Bereshith 12:10 Now there was a **famine in the land**...*

Hmmm...when there's famine, the land is usually in a time of duress. So what was Avram supposed to find so special about this Land? Maybe the lesson was not about the beauty of this Promised Land, but based upon this Land having the potential of being the special place of meeting between YHWH and all those who would enter into covenant with Him! If you have been to Jerusalem, consider the current day city...a far cry from its perfect destiny! Yet we know how YHWH feels about this city:

*2 Chronicles 7:16 "For now I have chosen and sanctified this house, that My name may be there forever; and **My eyes and My heart will always be there.**"*

Thus with all its imperfections, we pray for and **LOVE Jerusalem!** Obviously, Avram did not understand this yet...

Bereshith 12:10 ... Avram went down to Egypt to dwell there, for the famine was severe in the land.

It was a mistake for Avram to leave the Land of Promise and take his beloved Sarai to Egypt. But a learning experience, nevertheless, and one which he would be able to look back on and see the protective Hand of Elohim on their lives. Avram would continue to learn day by day through his life experiences. The most difficult lesson for Avram to learn was that YHWH's promises will become reality in the Almighty's timing, not in his

*Genesis 12: 5 Mée neemt Abram: zijn vrouw Sarai en Lot, de zoon van zijn broer, al hun verwerf dat ze hebben verworven en alle levende ziel die ze zich eigen hebben gemaakt in Charan; ze trekken weg om te gaan naar het land van Kanaän en ze kómen in het land van Kanaän. 6 Abram doorkruist het land tot aan het oord van Sjechem, tot aan de godseik van Moree; de Kanaäniet is dan in het land. 7 Maar de Ene laat zich aan Abram zien en zegt: **aan jouw zaad zal ik dit land geven!***

De eerste belofte van 12:1 is nu vervuld (een Land zal ik je laten zien). Plus de belofte wordt uitgebreid tot Avram's nakomelingen. Maar wat buitengewoon is, is de manier waarop dit Beloofde Land aan Avram aangeboden wordt:

*Genesis 12:10 Er geschiedt **honger in het land**; ...*

Hmmm ... als er hongersnood is, valt er nog weinig te kiezen in het land. Dus wat moest Avram zo speciaal aan dit land vinden? Misschien ging de les niet over de schoonheid van dit Beloofde Land, maar op basis van dit land het potentieel hebben van de bijzondere ontmoetingsplaats te zijn tussen JHWH en al degenen die in het verbond met Hem zouden gaan! Als je naar Jeruzalem bent geweest, denk dan aan de stad zoals ze vandaag is ... verre van de perfecte bestemming! Maar we weten welke gevoelens JHWH over deze stad heeft:

*2 Kronieken 7:16 voor nu-en-voortaan heb ik dit huis verkoren en geheiligd, opdat mijn naam daar zal zijn tot in eeuwigheid; **mijn ogen en mijn hart zullen daar zijn al de dagen;***

Dus met al zijn onvolkomenheden, bidden we voor en HOUDEN we van Jeruzalem! Uiteraard, heeft Avram dit nog niet begrepen ...

Genesis 12:10 ... Abram daalt af naar Egypte, om dáár zwerver-te-gast te zijn, want zwaar weegt de honger in het land.

Het was een vergissing voor Avram om het Land van Belofte te verlaten en zijn geliefde Sarai naar Egypte mee te nemen. Maar alleszins een leerervaring, en een waarop hij kon terugkijken en de beschermende hand van God op hun levens zien. Avram zou dagelijks blijven leren door zijn levenservaringen. De moeilijkste les voor Avram om te leren was dat JHWH's beloften werkelijkheid zullen worden volgens de timing van de Almachtige, niet de zijne (onze).

(ours). Human emotion and human logic are like eating from the Tree of the Knowledge of Good and Evil. The trials of life seem to be a necessity for bringing us to completion:

Ya'acov (James) 1:2 My brethren, count it all joy when you fall into various trials, 3 knowing that the testing of your faith produces patience. 4 But let patience have its perfect work, that you may be perfect and complete, lacking nothing.

And just one more thing. The Haftarah this week from Isaiah speaks to the offspring of Avraham, telling them the same message. **DON'T GIVE UP ON YOUR DESTINY!!** Things might not be going the way you think they should, but the promises are sure!

Isaiah 40:27 Why do you say, O Ya'acov, And speak, O Israel: "My way is hidden from YHWH, And my just claim is passed over by my Elohim"? 28 Have you not known? Have you not heard? The everlasting Elohim, YHWH, The Creator of the ends of the earth, Neither faints nor is weary. His understanding is unsearchable. 29 He gives power to the weak, And to those who have no might He increases strength. 30 Even the youths shall faint and be weary, And the young men shall utterly fall, 31 But those who wait on YHWH Shall renew their strength; They shall mount up with wings like eagles, They shall run and not be weary, They shall walk and not faint.

2 Corinthians 1:20 For all the promises of Adonai in Him are Yes, and in Him Amen, to the glory of Adonai through us.

Shabbat Shalom!
Ardelle

Menselijke emotie en menselijke logica zijn als het eten van de boom der kennis van goed en kwaad. De beproevingen van het leven lijken een noodzaak te zijn om ons tot voltooiing te brengen:

Ja'akov (Jakobus) 1:2 Acht het een en al verheuging, broeders-en-zusters van mij, wanneer ge in velerlei verzoeken valt, 3 in het besef dat de beproeving van uw geloof volharding bewerkt. 4 En die volharding moet een volmaakt werk inhouden, opdat ge volmaakt moogt zijn, een gaaf geheel, in niets gebrekkig.

En nog iets. De haftara van deze week uit Jesaja spreekt tot de nakomelingen van Avraham, en vertelt hen dezelfde boodschap. **LAAT JE BESTEMMING NIET LOS!!** Dingen kunnen niet gaan op de manier dat je denkt dat het zou moeten, maar de beloften zijn zeker!

Jesaja 40: 27 Waarom zeg je, Jakob, spreek je uit, Israël: 'verborgen is mijn weg voor de Ene, aan mijn God gaat mijn recht voorbij!?' 28 Weet je het niet of heb je het niet gehoord? een God van eeuwigheid is de Ene, schepper van de einden der aarde, hij wordt moede noch mat, niet te doorgronden is zijn inzicht; 29 hij geeft de moede macht, aan wie geen kracht meer heeft schenkt hij een overvloed van sterkte. 30 Jonge jongens worden moede en mat, uitgelezen knapen struikelen en vallen, 31 maar wie hopen op de Ene krijgen nieuwe kracht, slaan hun wieken uit als de arenden; zij rennen vooruit en raken niet afgemat, zij gaan voort en worden niet moe.

2 Corinthiërs 1:20 Want hoevele Gods aankondigingen ook zijn, in hem is het 'ja'; daarom is er door hem ook het 'Amen', tot glorie van God door ons.

Shabbat Shalom!
Ardelle